

Z KRAKOWA DNIA 8. STYCZNIA 1812 Roku WE SRODE.

Z Warszawy d. 30. Grudnia.

*Ukończenie ostatniej Sessyi Seymowej
d. 23 Grudnia.*

Skoro losowanie Posłów ukończonem zostało, natychmiast przystąpiono do losowania Deputowanych, i tym celem w jedno z wyżej wymienionych naczyń włożone były kartki zwiane w trąbkę, z których na każdej zapisane było imię iednego Deputowanego i nazwisko okręgu gminy, z ktorey jest obranym, po odcięciu całej liczby kartek Deputowanych, którzy z prawa wychodzą, w drugie zaś naczynie włożonemi były w dwóch ze trzech części ogólney liczby Deputowanych gałki czerwone, w iedneyże gciey części teyże liczby po odciągnienu od tey ilości z prawa wychodzący, zielone. Losowanie w tenże sam sposób iak powyżey skutczonem było, a Sekretarz Seymowy zapisywał w osobnym protokole imiona Deputowanych tak tych, którzy wyszć, iako też, którzy pozostać maia.

Imiona wychodzących JWW. Deputowanych w liczbie 14 są następane:

JWW. Bogumił Gumpert, Deputowany z gmin okręgu Ptu Międzyrzeckiego i Babimońskiego; — Ignacy Stawiarski, Deputowany z gminy 5tey miasta Warszawy; — Karol Knebel, Deputowany z gminy okręgu Ptow Krotoszyńskiego i Krobokiego; — Maszadro, Dep. z gminy okręgu Ptu Cześlochowskiego; — Socko, Dep. z gmin okręgu Ptow Łukowskiego i Radzyńskiego; — Ant. Lesznowski, Deputo. z gminy 3ciey miasta Warszawy; — JXiądz Kozmian, Deput. z gmin okręgu Ptow Lubel. i Lubartow.; — JXiądz Stefan Kłodnicki, Deput. z gmin okręgu Ptow Krasnostaw. i Chełmskiego; — Woyciech Trafkowski, Deput. z gminy, z miasta i Ptu

Kalisza; — JXiądz Karol Diehl, Deputow. z gminy 4tey miasta Warszawy; — Hieronim Znitekiewicz, Deput. z gmin okręgu Ptow Bialskiego i Włodawsk.; — JXiądz Hialary Bobrowski, Deput. z gmin okręgu Ptow Stobnickiego i Szydtowskiego; — Beniamin Gutt, Deput. z gminy okręgu Ptu Michałowskiego; — Domi. Racyński, Deput. z gmin okręgu Ptow Olkuskiego i Krzeszowickiego.

Po ukończonem losowaniu, protokół całej czynności podpisał naprzod JW. Marszałek, a po nim wezwani przez niego do ciągnięcia i ogłaszania losow członki Izby Poselskiej wyżej wymienieni, nakoniec Sekretarz Seymowy; poczem JW. Marszałek Seymowy zalecił wygotować o tem uwiadomienie do JW. Ministra Spraw Wewnętrznych, i przyłączyć zaświadczoną przez Sekretarza listę wychodzących członków.

Ukończone zupełnie losowanie zbliżyło chwilę, w ktorey JW. Marszałkowi oznaymiono, że delegowani od Senatu JWW. Senatorowie: Alexander Potocki Senator Woiewoda, i JW. Stadnicki Senator Kasztelan, zbliżają się do Izby Poselskiej, celem wezwania iey z rozkazu N. Pana do złączenia się z Senatem. JW. Marszałek Seymowy wystął na przeciw nich czterech Członków Izby Poselskiej, to jest: JWW. Felixa Swidzińskiego, Posta Powiatu Czerskiego; Alexandra Walewskiego, Posta Powiatu Krakowskiego; JXiędza Łancuckiego, Deputowanego z gminy okręgu Powiatu Krakowskiego, i JXiędza Karola Diehl, Deputowanego z gminy 4tey miasta Warszawy. Sam zaś przyjął JWW. Senatorow u drzwi Izby Poselskiej, wprowadził ich, i mieysce naprzeciwko siebie wskazał. (Tu miał głos JW. Senator Wo-

iewoda Alexander Potocki, wzywając Izbę do złączenia się z Senatem.)

JW. Marszałek Seymowy oświadczywszy gotowość dopełnienia rozkazu N. Pana, ruszył z miejsca z Delegowanemi JWW. Senatorami, za niemi wszyscy JWW. Postowie i Deputowani, i tym porządkiem udali się do Izby Senatorskiej. — Gdy członki Izby Poselskiej przybyli do sali posiedzeń Senatu, gdzie już zasiłi N. Pana siedzącego na tronie, otoczonego Radą Stanu i Urzędnikami Dworu; JW. Marszałek Seymowy zasiadł na taborecie po prawey stronie JW. Prezesa Senatu, za nim Sekretarz Seymowy miejsce zajął, Postowie zaś i Deputowani zasiedli w ławkach porządkiem Departementów i Powiatów. Gdy już Postowie i Deputowani zajęli miejsca, JW. Minister Sprawiedliwości, załępujący JW. Prezesa Rady Stanu, dał głos JW. Marszałkowi Seymowemu, który tak mówił:

NAYIASNIEBSZY KRÓLU!

”Co za szczęśliwe zdarzenie dla zgromadzenia Seymowego, iż w tym dniu, w którym się kończą obrady jego, gdy mam składać u tronu Twoiego oświadczenia wierności, przywiązania, wypada mi pomyślna sposobność powinszowania W. K. Mci nietylko imieniem zgromadzenia Seymowego, ale całego Narodu, dnia urodzin Jego. Wszelkie wyrazy uprzejmych Tobie Mił. Królu życzeń nie mogą nigdy obiać tych uczuć, które napełniają serca wiernych Twoich poddanych. Życzyć Ci N. Panie najdłuższego życia, niczem nieprzerwanych pomyślności, jest to myślą najpierwszą w każdym dniu każdego Twego poddanego; czują bowiem wszyscy Miłościwy Panie, że z życiem Twoiem jest połączone szczęście wszystkich ludów Twemu łaskawemu oddanych Berłu. Niosę Ci Miłościwy Królu na wiązanie Uchwały Seymowe, które na wezwanie W. K. Mości uchwalonemi zostały. Bardziej one są wiązaniem dla nas, gdyż nasze zape-

wniają losy. O gdyby wznuki nasze mogły Ci, Naytaskawszy Panie, te życzenia, które teraz składamy u podnożka Tronu Twego, powtarzać przez najdłuższy lat przeciąg w ten czas pasmo ich szczęścia wątpliwemby nie było! „

”Ograniczam w krótkości me życzenia, i z uczuciem prawdziwey pociechy przychodzę dziś na czele Postów i Deputowanych wiernego ludu złożyć W. K. Mci hołd naygłębszego uszanowania. Ci, których współbractwa zaszczytlili swoim zaufaniem, i którym Oycowska troskliwość Monarchy poruczyła główną część losu całego narodu, z chlubą dopełnią włożonych na siebie obowiązków. „

”Zmiana i sprostowanie niektórych punktów prawa, zapewnienie ulgi w ciężarach i zabezpieczenie Skarbu publicznego było jedynym zamiarem najlepszego Króla, i życzeniem wiernego mu ludu. — To wszystko w krótkich tych chwilach obrad Seymowych szczęśliwie spełnionem zostało. — Tak ważne dzieło długiego zapewne wymagało czasu; lecz tam, gdzie doświadczony patryotyzm Polaka przyzwyczajony jest z zimną krwią ważyć interes powszechny z interessem osobistym, nie potrzeba nigdy długiego czasu. Te same usła, które z zapałem i w iasnym farbach malowały smutny stan i niedostatek mieszkańców, z równym zapałem wystawiały nieuchronną potrzebę znoszenia ofiar dla oyczyzny. A jeżeli się kiedy różniły zdania, to tylko w tym razie, gdy szło o wybór środków dogodniejszych dla dobra ogólnego. Wreszcie, jedność i nieograniczone zaufanie w tym Królu, którego naród przed dwudziestu laty z uniesieniem wykrzyknął za swego Pana, a który mu, po utracie wszelkich nadziei, cu-

downem rządzeniem Opatrzności teraz powrocony został, wszędzie towarzyszyły poważnym obradom świątłych Reprezentantów narodu. — Po takim duchu, iaki wszystkich ożywiał, można się było spodziewać najsławniejszych skutków; iakoż w illocie samey te prawa, które uchwalone zostały, przyczyniając z jedney strony spokojności mieszkańcom, a z drugiej, przynosząc im znaczne ulgi, zachęcając ich do cierpliwego znoszenia dalszych ofiar, i do zlewania nowych błogostawieństw na słodkie panowanie W. K. Mci — Artykuł Kodexu cywilnego zabraniający w małżeństwie brać siostrę po siostrze i brata po bracie, bez trudności zmienionym został. „

„ Już odtąd za zezwoleniem Króla osieroczone dzieci po matce lub oycu znajdują w ciotce lub stryju troskliwszą macochę lub oyczyma, aniżeli w kim obcym. „

„ Ponieważ art. 427 Kodexu cywilnego względem opieki ściśle był zastosowany do przepisów Konfliktucyi francuzkiej, przeto dla uniknienia wszelkich w tym względzie wątpliwości, przytlosowany teraz został do Konfliktucyi naszego Xięstwa. — Omyłka, która się przy redakcyi projektu prawa dnia 24 Marca 1809 względem przyjęcia Kodexu handlowego była wśliznęła, a ktorey W. K. Mość, szanując święcie prawa swego ludu, nie chciałeś sam poprawić, sproftowaną została. „

„ Artykuł 1907 Kodexu został teraz dopelnionym przez oznaczenie pewnych procentow. — I iak jest słuszną dozwoić pewnych zyskow od wypożyczonych kapitałow, tak równie jest sprawiedliwą zapobiedz zbyt czney niekiedy chciwości i lichwiarstwu. Już odtąd żaden mieszkaniec kraju nie będzie mógł korzystać z nie-

szczęścia drugiego, a Sędziowie będą wiedzili, iak wymierzać sprawiedliwość w tej mierze skrzywdzonym. „

„ Skarb publiczny, na którym polega całe bezpieczeństwo, porządek i spokójność narodu który był głównym przedmiotem troskliwości W. K. Moci i obrad Seymowych, tak dogodnie został opatrzony, że zarazem i ciężaru podatkującego ulży, i wystarczy na istotne potrzeby krajowe. „

„ Podatek osobisty, ustanowiony na przeszłym Seymie, po kilkuletniem doświadczeniu lepiej się teraz dał urządzić i w nowem prawie zapobiezono tym wadom, iakie się okazały przy pierwszej klasyfikacyi. „

„ Ustanowiony podatek pod imieniem Czopowego Wieyskiego trafiając oflatniego konsumenta, nie staje się uciążliwym dla właścicieli dobr ziemskich, a nagradza Skarbowi, co traci na uchyloney optacie podwyższoney ofiary. „

„ Przyjęte na nowo Czopowe mieyskie, takim podległo zmianom, po ktorych spodziewać się należy, że uprzętną liczne dowolności oficyalistow i zabezpieczą Skarbowi wpływ należyty. Przez zapewnienie Skarbowi fabrykacyi i przedaży, tak tabaki, iako też tytoniu, należy się spodziewać, że Skarb znacznie zasilonym zostanie, że dochód ten, który w wielkiej części krajow Europy, zostawiony jest rządowi, przyniesie nie mało zysku i nieuciąży w niczym ubogiej klasy, dla ktorey funt gatunku ordynaryinego, w żadnym razie drożey nad dwa złote nie ma być przedawany. — I miasta i włościanie, będą wielbić dobroć W. K. Moci, gdy postyszą, że dotychczasowe podymne, ktore dla nich było niezmiernym ciężarem zmniejszonym teraz zo-

stało. „

” Prawo zmniejszające opłatę od rzezi bydła w miastach tę jeszcze ma za letę, że zastosowane do różnych rzędów miało stanąć się nierównie znośniejszym, i ułatwi biedniejszym mieszkańcom konsumpcyj. „

” Opłaty papieru sęplowego, które wszędzie na dochód Skarbu są zaprowadzone, przez nowe prawo tak zostały ułożone, że się stały mniej uciążliwe, i pewniejsze wytykają granice do klasyfikacji. „

” Rolnictwo, to główne, i dotąd iedyne prawie źródło bogactwa krajowego, stało w niniejszem połączeniu rzeczy mogło za miernem przeczepaniem na długo zostać wysuszonym; lecz Oycowska troskliwość W. K. Mości o dobro wiernego ludu zapobiegła temu niebezpieczeństwu. Chciałeś najtąskawszy Królu, ażeby podwyższenie ofiary z dobr ziemiańskich było zniesione, i tak się stało To co rolnictwo zyska na tej zmianie, winien będzie kraj mądrości swego Monarchy. „

” Prawo pod tytułem: Zachowanie Podatków dawnych zapewniając dochody Skarbowe, ściąga się do tych podatków, które z dawnych ustawień albo nie wymagały żadnych zmian istotnych, albo w pewnych tylko zastosowaniach. Takim jest ofiara z dóbr Duchownych, stanowe, *subsidiūm charitativum*, kanon z młynów procenta administracyjne, kompetencye z dobr darowanych przez Króla JMci Pruskiego, kwarciane, *dimidia, tertia, quarta*, z dobr narodowych zostających w posiadaniu uprzywilejowanych possessorów, w części mianowicie krajów przyłączonych traktatem Wiedeńskim, a to aż do przyszłego urządzenia ich w roku następują-

cym. „

” Dochody z ceł z tym wyraźnym warunkiem zapewnione zostały, ażeby w dalszem ich urządzeniu dany był szczególniejszy wzgląd na rozkrzewienie handlu i przemysłu krajowego. I ten jeszcze warunek okazuje Oycowską troskliwość W. K. Mości o dobro nasze; handel i przemysł, o to są dwie główne podpory, bez których cała budowa kraju naszego nigdy nieprzeftanie byt chwielejącą. „

Na cóż się mogą przydać te dostatki, wiakie nas hoyna obdarzyła natura, jeżeli albo zamianą, albo przerabianiem nie przyniosą nam pożytku! Jak w każdym innym względzie, tak i w tym pokładamy całe nasze nadzieie i ufność w mądrości W. K. Mości, że w krotce i zaludnisz nasze miasto przemyślnym mieszkańcem, i podźwigniesz w nich upadłe warsztaty.

” Umiarkowane pobory od rzezi po wsiach tem są słuszniejsze, że zapobiegają szkodliwej konkurencyi dla rzezi po miastach.

” Pobór od mięsa koszernego, który odtąd ma wchodzić, nie z rozkładu na familie, ale w miarę samej konsumpcyi, otrze na zawsze tzy tych nieszczęśliwych, którzy sami musieli ponosić ciężar za sto innych. N. Panie! przez sprawiedliwą zmianę tego prawa wybawiteś kraj od niebezpieczeństwa postradania wielu kapitalistów, i przywiązałeś ich na nowo do swey oyczyzny. Podatek Patentowy, który dotąd handel, kunszta, rzemiosła i fabryki nieiako ciążył, został teras dokładniey urządzonym, a miasto przez ustąpioną na ich rzecz część tego dochodu nową znajdującą podporę. Przez uchwalony pobór produktów dla woyska okazało zgromadzenie Seymowe, że ich wielce, inte-

tesuie los walecznych wspólbenci, poświęcających swe życie za oyczyznę. Krótki ten rys obrad Seymowych wytlawia już dostatecznie to wszystko, co W. K. Mość nuytaskawiey zamierzył dla dobra wiernego sobie ludu, i co ieszcze zamyślasz dopełnić. ,,

Po tey mowie, oznaymił JW. Minister Sprawiedliwosci, że N. Pan mówić będzie. i tak mówił:

Sanatorowie, Posłowie i Deputowani!

"Zamiary moje oznaymione Izbie Poselskiej w projektach do iey uchwalenia wniesionych, nie miały innego celu, iak dobro kraju, i możność ustanowienia i zachowania porządku w administracyi krajowej.

"Nie uszło moiey wiadomości pragnienie, aby dozwolony ieszcze został czas do namyślnego rozpatrzenia się w zasadach iednostaynego prawodawstwa kryminalnego, dla kraju przeznaczonego, i w prowadzenie iego do przyszłego Seymu oddożyłem.

"Zyczenia moje opatrzenia przychodow Skarbu wsparte zostały patryotyzmem Seymu; mi'e są sercu moiemu ofiary czynione dla rzeczy publiczney. Zadna trudność nie przemoże moiey gorliwości o los narodu, tak odemnie ukochanego, i którego powszechne do mnie przywiązanie jest mi niewątpliwem.

"Zasadzony na przyiaźni moiego Wielkiego Sprzymierzeńca, który moiey pieczy Kray ten poruczył i ufny w wierności obywatelow, czuwać zawsze będę nad utrzymaniem Państwa. Szczęśliwy, ieżeli moie trudy, iakożkolwiek ciężkie, pomyślnym skutkiem uwieńczone zostaną.

"Nieście braciom waszym to uczuć moich wynurzenie; zapewnijcie ich, że

czyli przytomny, czyli z kraju oddalony, nie spuszczam go z oczu, i że wszystkie moje usiłowania i nayszczersze upragnienia ku iego uszczęśliwieniu zawsze są wymierzone. ,,

Po odezwie od Tronu, którey słuchano wuciszeniu się, oznaczającym naygłębsze uszanowanie, na prózbę JW. Marszałka ogłoszonym było przez ułta JW. Ministra Sprawiedliwosci dozwozenie przystąpienia Posłow i Deputowanych do ucałowania ręki Królewskiej, i zaraz Sekretarz wzywał z kolei Posłow i Deputowanych do przystąpienia do Tronu. Poczem JW. Minister Sprawiedliwosci w imieniu N. Pana przemówił iak następuje:

"Wybiła już godzina zamknięcia obrad seymowych. Wracacie do domow waszych szanowni Posłowie i Deputowani; wracacie przeniknieni dobrocią i łaskawością Króla, którego skutecznym trudom i poświęceniu się szczęściu ukochanego ludu, bliższymi byliście świadkami. Jeżeli co pozostawaćby ieszcze mogło Rządowi do wspólney z wami narady, ieżeli naylepszy Oyciec czuie przykrość w tey chwili, kiedy się od Jego Pańskiego oddalacie oblicza, przeważa te względy święte uszanowanie dla Konstytucyi, które niech zawsze będzie dla nas przykładem. Kierująca losami Narodow Opatrzność wskazała nam wyraźnie cel usiłowań, do którego spólnie dążyć winniśmy. Na tym względzie opierały się podawane wam od tronu projekta. Zaszczyceni zaufaniem współziomkow, powołani od naylepszego z Królow, stanęliście pomiędzy trudnością czasow obecnych, i silnem Rządu dążeniem ku spełnieniu wyższych przeznaczeń. Jleście poniekąd pierwszym ulegli, tyle w znauey światau gorliwości Narodu drugie

zapewnienia znajdują. — Zawieście wspó-
ziomkom waszym i ten pamiętny dowód
względów Monarchy dla charakteru naro-
dowego, kiedy projektowany Kodex kry-
minalny do przyszłego odkłada Seymu,
chcąc, iżby przy powtornem jego roz-
trząsaniu i naybaczniey właściwe nam za-
lety ochronić, i na zawsze zniszczyć te
wady, które nas już raz aż o uratę o-
czyzny przywiodły. — Dobrze prawa kry-
minalne naylepszeni są strożami i publi-
czney i prywatney wolności. — Tak gdy
już wszystko, co Konfliktucya, wszystko,
co dobro kraiu na teraz wskazuje, dopeł-
nionem zostało, z naywyższej woli Jego
Kr. Mości oświadczam: że posiedzenie sey-
mowe jest ukończone; że Was Reprezen-
tantów ukochanego mu ludu żegna ten, w
którego Maiestacie naywyższa mieści się
reprezentacya narodowa, i który żyje
duchem zewszedh miar szanownego naro-
du. „

*Następnie JW. Marszałek Seymowy
tak mówił:*

**NAYIASNIEYSZY KRÓLU, PANIE MÓY MIŁO-
ŚCIWY!**

„Gdy zakres Seymowania Konfliktu-
cya wskazany dziś się kończy, dozwól
N. Panie, ażeby Ci imieniem tego gro-
na, któremu z naytąskawszych Twych
rozkazów mam zaszczyt tu przewodniczyć,
wynurzył te uczucia wdzięczności, iakimi
każdy Jego członek naymocniey jest prze-
jęty. Nie masz takiego, któryby w przy-
jętych dopiero prawach nie posirzegał wy-
sokiey Twey mądrości; nie masz takiego,
któryby nie oddawał nayszczerszego hołdu
tym pracom, iakie podejmiesz dla osło-
dzenia przykrego stanu kraiu; nie masz,
któryby dla ocalenia drogiey Oyczyzny
nie poświęcił w każdym czasie i z ochoty

maiątku, krwi, i życia. Wszyscy zarów-
no takowym tchną duchem, bo wszyscy
są plemieniem tych samych Polaków, któ-
rzy nigdy nie stygli w obronie prawego
Tronu, i sławy swego narodu. Te święte
obowiązki tem miley im teraz przychodzi
wypełniać, gdy z iedney strony widzą Tron
swóy ozdobiony doświadczoną enotą, a
z drugiey wspierany prawdziwem świa-
tłem i obywatelską gorliwością. To po-
ważne grono szanownych Senatorów, któ-
re otaczając zbliżka Tron W. K. Mości
czuwa nad zachowaniem uwielbioney Kon-
fliktucyi i drogich swobód obywatelstwa,
iak zawsze tak i przy terazniejszych Ob-
radach Seymowych odpowiedziało catemu
zaufaniu i Króla i miłego Mu ludu. Nie-
chay mu będą dzięki za to; niech czerpa
w własnem przekonaniu tę słodką pocie-
chę, że dopełniwszy z chlubą swych obo-
wiązków, zarobiło sobie na nowe wzglę-
dy u naylepszego z Monarchów, i na nie-
wygastłą wdzięczność u współrodaków.

„Ten wybór światłych mężów, któ-
rym, Naytąskawszy Królu, wykonanie
praw i urzędów krajowych powierzyłeś,
zupelnie nas zaspokoiła. Poznaliśmy te
liczne trudności, z iakimi dotąd w swych
obowiązках walczyć musieli; oceniliśmy
te prace, iakie im ieszcze pozostają do na-
leżytego urzędzenia kraiu; mieliśmy zre-
czność przeświadczyć się o naylepszych
ich chęciach; zaręczyli nam, że każdą do-
legliwość ludu miłego sercu W. K. Mości,
nieomieszkaią ponieść do twego Tronu.
Nic nam przeto już niepozostaje, coby mo-
gło mieszać słodkie te nadzieie, z iakimi
dziś mamy się oddalać od oblicza nay-
lepszego z Królow; nie masz, coby mogło
zasmucać te wierne serca, nad ktoremi
on od 20 lat już panuje. Te iedyne nam

jeszcze pozostałą życzenia, ażeby łaskawe Nieba w najpóźniejszy wiek przedłużyły drogę dni Jego życia, żebyśmy w Nim mogli iak najdłużej uwielbiać nieocenione te dobrodziejstwa, iakimi nas uszczęśliwił nieśmiertelny nas Zbawca. Ta iedyna pociecha potrafiłaby złagodzić wszelką dolegliwość, iakaby nas kiedy spotkać mogła: dobry Król odwraca troskliwie niebezpieczeństwa od swego ludu, a kiedy go ochronić nie może, goi w momencie iego rany. Niech tylko Bóg Wszechmocny przedłuży dni drogiego życia W. Napoleona i mądrego Frederyka Augusta! tedy świetność naszych przeznaczeń zapewnią zoftanie. Szanowni Koledzy! byłem tłumaczem rzetelnym waszych uczuć; dopełniłem wiernie obowiązkow, do których nayłaskawszy Monarcha powołać mnie raczył; to wszystko iuż się skończyło. Przyymliście teraz w obliczu Tronu to głośne świadectwo, którem winien waszey cnocie, waszemu światłu i waszey gorliwości o dobro oyczyzny. Jedność, zgoda, wierność i uszanowanie dla Tronu, były naychlubniejszą zaletą Obrad waszych. Dopełniliście zatem waszych obowiązkow, i wracacie do domow z nayczyfiszem przekonaniem. Zegnam was, i dziękuję za tę ufność, iakąście mi w każdym razie okazać raczyli. Idźcie! a gdy staniecie w pośrodku braci waszych, opowiedźcie im to wszystko, co dla ich dobra naylepszy Król iuż zrobił, i co ieszcze zrobić postanowił. Powiedźcie im, że te ofiary, które znoszą, znoszą dla siebesamych, i dla tey tylko oyczyzny, która im iest droższą nad sam majątek i życie. Niechay będą spokojni o los własny; ten który ich zbawił, i ten który ich w oycowskiem chowa sercu, nie

da im nigdy ani ustać, ani żyć wnieszczęściu. Oświadczyłem N. Panu naywyższą wdzięczność, połączoną z naygłębszem uszanowaniem od całej Izby Poselskiej, za nieustanne dowody łaskawey Jego dobroci. Dozwol Miłościwy Panie, żebym i ia złożył u podnożka Tronu Twego te uczucia, któremi serce moje iest przejęte. O tem zaś mogę zapewnić W. K. Mość, iż przekonany będąc o dobrotności Twego serca, nie masz poddanego, któryby więcej nademnie uwielbiał Twoie panowanie, a oraz uznawał, iż iestęś dla Narodu Polskiego naylepszym Królem, naylepszym Oycem. Pozwol Miłościwy Panie! żebym złożył w ręce Twoie powierzoną mi łaskę Marszałka Seymowego.,

Nakoniec N. Pan udał się z Senatem, Posłami i Deputowanemi do Kościoła Katedralnego S. Jana, gdzie odśpiewany był hymn *Te Deum laudamus*, po którym N. Pan wroczył do swoich pokojow.

Dalszy ciąg MOWY

JW. MATUSZEWICZA, Ministra Przychodow i Skarbu, miana w Izbie Poselskiej przy uprowadzeniu Projektow Skarbowych d. 17 Grudnia 1811 roku.

Opłata Sęplowa, na ołlatniem posiedzeniu Seymowem uchwalona, wymagała także przelania i poprawy. Dochód z niey zastępując wszelkie opłaty processowe, miał dostarczyć fundusz na utrzymanie sądowych Urzędow, lecz dla zbyteczney mierności opłat, cel ten zupełnie uchybionym zoftał. W przyniesionym tu dziś projekcie, dla pewności dochodu skarbowego, porządku manipulacyi i rachunkow, nakoniec wygody powszechności, starano się sześciorakie rodzaje sępla dokładnie

rozróżnić; każdego, pod osobnym tytułem, formą, i użycie w ogółach i w szczegółach wskazać; wyłączenia, równie iak kary na przestępnym wyszczególnić. Co do podwyższenia opłaty, wchodzenie w szczegóły zbyt długiego wymagałoby rozbioru; niech mi więc to tylko namienić się godzi, iż nie masz kraiu, gdzieby podobna opłata miejsca nie miała, i nie masz kraiu, gdzieby nie była znacznie wyższą od tey, którą wniesiony projekt podaje.

Przyroft spodziewany z odmian proponowanych w trzech podatkach, które dopiero przebiegłem, słabem jest ieszcze dla skarbu zasileniem, i zgadzię łatwo nie cierpliwe Prześwietney Izby oczekiwanie, czem ubytek z ulgi na podatkach gruntowych wynikający zastąpionym zostanie? Nim się więc z kolei wrocę do żądanych odmian w podatkach trwających, pospieszam do przedstawienia nowo proponowanego Czopowego Wieyskiego.

Powód tego projektu łatwo się da pojąc, łatwo ieszcze usprawiedliwić. Pomiiam na moment gwałtowne skarbu potrzeby, przynaglające do szukania źródeł, z których dochód bez przeciążenia mógłby być czerpanym. Zasada Konitytucyi naszej, zasada, której szlachetności nigdy dosyć uwielbić nie można, stawia wszystkich ziemi naszej mieszkańców pod jednym prawem, i stawia ich wszystkich równemi w obliczu prawa. — Kiedy więc podatek od trunków w miastach jest pobierany, i kiedy żaden gruntowny powód zniesienia onego nie doradza, iawna słuszność wskazuje, że i wie od podobnego podatku wyłączone bydź nie powinny. Idzie teraz o dobranie naydogodniejszego sposobu

w rozkładzie i pobieraniu takowego podatku. Nie zaprzeczam, iż w rozciągnięciu dotkniętey dopiero Konfitytucyney zasady, ponieważ w miastach Czopowe dotyka fabrykacyi razem i wyszynku, właściwiey byłoby może, aby i Czopowe wieyskie na fabrykacyi raczey, iak na wyszynku zostało oparte. Lecz w miastach, w zbliżonym i zakreślonym obrębie, dozór skarbowy od podatku fabrykacyjnego nieoddzielny, łatwo sprawowanym bydź może, a przecięż dokuczenia zdarzać się muszą, i narzekania tak są powszechne, iż każdy niemal miastła właściciel oświadcza chęć płacenia ogółem skarbowi dochodu, iaki wyrachowanym zostanie, byle od tego dozoru, i od tych dokuczeń oswobodzonym się widział. — Cóżby było, gdyby podobny dozór skarbowy nie w pewnych iak dotąd obrębach zamknięty, lecz po całym kraiu rozproszonym bydź musiał? Gdyby nastąpiły, iak nastąpiłyby koniecznie musiały, rewizye peryodyczne i niespodziane gorzelni i browarow wieyskich, mierzenia, cechowania garców, kotłów i naczyń, examina rachunkow fabrycznych, i szynkowych, zatem rozmaite śledztwa, zatem wolfatku iawne i skryte denuncyacye? Co za obfite źródło dokuczeń, nadużyciów względem kontrybuentów, przeniewierzeń względem skarbu? iak smutna, a konieczna potrzeba nowego officyalistow orszaku, kiedy na ich mnogość tak głośnie i powszechne odzywają się skargi! iak żalosny podział wybranego dochodu między skarb, a koszta percepcyi i officyalistow utrzymania. Nie przyuczony ieszcze Ziemianin Polski, aby do siedliska iego zazierał Strażnik lub Rewizor skarbowy. Dom choćby ubogi, był dla właściciela ultronią spokojną i bezpieczną od uprawnioney służby fiskalney napaści; a gdzież są środki? gdzie podobieństwo dobrania do tey służby ludzi wszystkich tak pewney moralności i cnoty, aby się zabezpieczyć, że przedsiębiorąc śledzenia tytułem interessu Skarbowego, nie poniosą razem interessu nieprawey i osobistej chciwości, że albo Skarb omylenia i szkody, albo kontrybuenci dotkliwych przykrości nie doświadczą?

(Reszta potcm.)

D O D A T E K

D O N^{ru} 3.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 8. STYCZNIA 1812 Roku WE SRODĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE
czynione na Gwiazdalni Krakowskiej w zeszłym kwartale do 1go Stycznia 1812 roku
P A Z D Z I E R N I K

Barometr wysokość największa 27 Calow 8 linii par. 18go wieczor i 19go rano.

— — — — — najmniejsza 26 — 10 — — 27 — —

Srednia ze wszystkich dni 27 — 3,34 —

Termometr Reomara największe ciepło + 16,4 — dnia 2go po południu.

najmnieysze — + 3,8 — — 12go zrana.

Srednie miesięczne — + 10 13.

Żęła magnesowa naytrwalsze zboczenie ku wschodowi 20 Stopniow.

Wiatr panujący wschodni, naymocniejszy był 13go, 14go.

Pogody bez chmur 5go, 6go, 8go, 10go, 11go, 19go, 20go, 22go, 24go.

Deszcz zrana 4go cały dzień, 12go i 31go po południu, wieczor 14go.

L I S T O P A D.

Barometr wysokość największa 27 Calow 10 linii dnia 2go zrana 3go i 6go wieczor
najmniejsza 27 — 0 — — 3go wieczor i po południu

Srednia miesięczna 27 — 5,16 —

Termometr naywiększe ciepło + 11,2 — dnia 9go po południu

najmnieysze — 0,8 — — 14go rano.

Srednie miesięczne + 2,46 —

Żęły magnesowey zboczenie 20 stopniow ku wschodowi

Wiatr panujący zachodni i północno-zachodni.

najmnieyszy 12go i 13go.

Pogody bez chmur 2go, 10go, 24go.

Deszcz ze śniegiem 1go Deszcz 7go i 9go — śnieg 13go i 23go.

G R U D Z I E N

Barometr wysokość największa 27 Calow 9 linii 1go.

najmniejsza 26 — 8 — 23go

Srednia miesięczna 27 — 2,67 —

Termometr naywiększe ciepło + 5,8 — 5go i 31go.

najmnieysze — — 5,8 — 30go.

Srednie miesięczne — 0,36 —

Zboczenie Żęły magnesowey 20 stopniow ku wschodowi z rzadkim uchybieniem
od tego punktu, naydalej o 5 minut w tę lub owę stronę.

Wiatr panujący zachodni, — naymocniejszy 23go i 24go.

Pogody bez chmur 9go, 13go i 16go.

Deszcz 6go i 19go — śnieg 18go, 21go, 23go — obfity z wiatrem i deszczem.

Z Paryża d. 21. Grudnia.

Senatu ogłoszoną zolała przez Dziennik

Pod d. 20 b. m. nallepująca uchwała praw: " Sto dwadzieścia tysięcy popiso-

wych będzie w roku 1812 wybranych z

Francuzów urodzonych w roku 1792 i do rozrządzenia Ministrowi wojny oddanych.

Z Tulonu piszą, iż Angielska flota w liczbie 18 liniowych okrętów pokazała się znowu przed tamtejszym portem; ale 16 liniowych okrętów Francuzkich pod Admiralem Emeriau wyszło zaraz przeciw niej i ścigało ją, poki tylko doyrzeć iey można było.

Port i przedporcie Amsterdamskie w Amsterdamie podzielone być ma na dwa oddziały; pierwszy oddział od Zuyderze podlega dozorowi celników; drugi zaś, przeznaczony dla wewnętrzney żeglugi, iest zupełnie wolny.

z Konstantynopola d. 25 Listopada.

Pożądanę tak dla W. Sultana, iako też dla całego Ottomańskiego państwa urodzenie się Następcy tronu, który imię Murad odebrał, nastąpiło wczoray późno w wieczor i zaraz przez oświecenie Seraiu, a dziś rano wyłtrza ami z dział publiczności oznajmione zostało. W. Sultau przyjmował w tak zwanym zielonym Kiosk powinszowania od Ministrów. Od iutra zacząną się zwyczajne z podobnego zdarzenia uroczystości.

Nadzieie pokoiu po ostatnich nad Dunajem zasłtych niemytych wypadkach dla Tureckiego woyska, zaczenaią znowu znikać, i nie słycać iak tylko o nowych uzbraianiach do dalszego prowadzenia wojny. Wszędzie rozestane zostały rozkazy do nowego wybierania ludzi do woyska, i widzimy już nawet przechodzących przez stolicę wiele rot nowozaciężnych ludzi do obozu W. Wezyra, bez zważania, że Turcy nie zwykli w zimie wojować, i zawsze na tę porę roku z obozow do do

mow się rozchodzili.

Kapitan Basza, Hafiz Ali-basza, został d. 18 b. m. z urzędu swego złożony, a na iego miejsce mianował W. Sultau admirałem wielkim Mehmeta-baszę. Obiecuia sobie, iż nowy ten admirał przyłoży się tem więcey do wzrostu siły morskiej, że wychowany był w szkole zmarłego Kuszuk Huszein-baszy, który tyle przyczynił się do ulepszenia Tureckiej siły morskiej i budowy okrętów. Dawny Kapitan basza mianowany iest Surdiszi-baszą w Romelii, z zleceniem przyspieszania nowego wybierania ludzi do woyska i odsełania do obozu W. Wezyra nad Dunay. Jutro lub pojutrze wyiedzie na miejsce swojego przeznaczenia; oddalenie iego z urzędu drugiego stopnia nie iest zatem skutkiem niełaski W. Sultana.

Przybyły tu przed 5 dniami goniec z Bosnii przywiozł wiadomość o pobiciu Serwiiianów przy Roda i Berkowcami; zdobytemi kilkunastu chorągwiemi. Serwiiianie utracić mieli w t. y rozprawie do 1000 ludzi, i spodziewać się należy, iż przez wtargnienie Bośniaków do ich prowincyi, przymuszonemi będą nie tylko odciągnąć część swojego woyska z nad Timoki, ale nadto odstąpić od swej wyprawy do Jeny-Basar, przez co naruszony byłby związek pocztowy przez Bośnią.

O postępie oręza Tureckiego przeciw Wehabitom w Arabii nie mamy ieszcze wiadomości. Tymczasem odebrała Porta z Bagdadu zaspakaiające doniesienie o uśmierzeniu podniesionego rokoszu przez baszę Abdurrahman w Kurdistan. Rządca terazniejszy Bagdadu, Abdullach-basza, widząc się być za słabym do pokonania niebezpiecznego swojego przeciwnika, u-

znał za potrzebne wezwać pomocy najstarszego syna Króla Perskiego, Wielkiego rządcy ościennego miasta Kermauszah, Mirzę Mehmeda Ali; środek, który w czasie niebezpieczne za sobą pociągnąć może skutki dla Porty. Persowie uspokoiłi w prawdzie buntownika, ale nie zapomnieli o sobie; Abdurrahman pozyskał przebaczenie i utrzymał się przy baszowłtwie, ale musiał się zobowiązać, iż za koszta wojenne zapłaci 50,000 Tomans Królowi

Perskiemu, a 15,000 iego synowi Mirzie i innym Perskim wodzom.

Dnia 6 i 8 Stycznia 1812.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	Przednie		Średnie		Poślednie	
	Złp.	gr.	Złp.	gr.	Złp.	gr.
Korz: Przenicy	17	15	16	—	15	—
— Zyta	15	—	14	10	14	—
— Jęczmienia	15	—	14	10	14	—
— Griczu	22	—	20	—	19	—
— Owsa	8	—	7	15	7	—
— Jagiel	32	—	28	—	26	—
— Rzepaku	36	—	34	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

Edykt na wezwanie Ur. Szymona Chałubińskiego, Patrona Trybunału Cyw. I. Instancyi Departamentu Radomskiego, w Radomiu w rynku pod Nr. 10 mieszkającego, iako zadłużoney massy niegdyś JW. Mikołaja Piaskowskiego Staroły Taraszczańskiego sadownie ustanowionego Kuratora.

Ja Wincenty Porczyński Burgrabia przy Trybunale I. Instancyi Departamentu Radomskiego, w Radomiu pod liczbą 91 na ulicy Staromieyskiej zwaney mieszkający, dnia 14 Września 1810 r. przez JW. Ministra Sprawiedliwości nominowany, a przez Rezolucyą Prześwietnego Trybunału dnia 17 mca Lipca r. b. wezwany i przysięgły.

Stosownie do zlecenia Prześwietnego Trybunału Cyw. I. Instancyi Dep. Radomskiego wydziału II. na dniu 11tym Października 1811 do liczby 472 wydanego, a w dn u 2 Grudnia tegoż roku do liczby 570 ponowionego, na mocy Dekretu Najiaś. Pana dnia 15 Lipca 1809 art. 11 zapożywam wszystkich wierzycieli na dobrach Janowcach, i Baryczki w Powiecie Kozienieckim Departamencie Radomskim położonych, do massy Likwidacyney niegdyś JW. Mikołaja Piaskowskiego Staroły Taraszczańskiego należących; Dekretem ziazdowym Potioritatis w byłym Trybunale Lubelskim w dniu 20 Września 1791 r. zatwierdzonym kollokowanych, z mieysca swego mieszkania niewiadomych, a mianowicie: Starozakonną Nachamkę, obywatelkę Dubieńską, WW. PP. Benedyktynki Radomskie, Woyciecha Tarczewskiego, Kazimierza Karńskiego, Marszyckiego, Barbarę z Olizarow, -Horodyńską, Jozefa Duchameli, kredytorow Jakoba Rafatowicza, Xawerego Wasilewskiego, Konstantego Marskiego, Ignacego i Józefa Jazwińskich, Joachyma Chreptowicza, kredyterow niegdyś Józefa Polakowskiego, iako to: Tobiaszewskiego, Biesiadeckiego, Józefa Kawiarczyka, Starozakonnego Jowela winiarza Dubieńskiego, Starozakonną Marszałkowską Winiarkę Dubieńską, Starozakonnego Sruła Dubieńskiego, lub sukcesorow onychże, aby w dniu 6 Lutego 1812 r. o godzinie 9 zrana przed tuteyszego Trybunału posiedzenie swoje w rynku miasta Radomia pod Nr. 66 odbywającego wydziałem II. przez siebie lub Plenipotentow swoich specyjalną do tey czynności plenipotencyą upoważnionych niezawodnie stawili się, w celu odebrania i przewrzenia rachunkow od W. Woyciecha Tarczewskiego z dotychczasowey dziesięcioletney powyzey wzmiankowanych dóbr Janowci i Baryczki administracyi, takowych rachunkow approbowania, lub monitow przeciwko nim czynienia, tudzież dania swoiey deklaracyi względem sposobu dalszey administracyi, exdywizyi lub detaxacyi i sprzedarzy wspomnianych dóbr, lub też odebrania onychże w posiadanie, a nakoniec względem rozdzielenia pieniędzy z dotychczasowey administracyi zebranych, do depozytu Sądowego w summie 13,000 zł. pol. w Bankocetlach złożonych i przez powyzey namienionego Administratora ieszcze złożyć się mających; ztem ohrzezeniem aby się ciż wierzyciele na powyższym terminie tym pewnięć stawili, ile że w razie przeciwnym to co prawo mieć chce, postanowionem będzie i wszelkie wynikię ztąd skutki

nieflawiający sami sobie przypisać, oraz do ustanowien przez flawiających wierzycieli zrobionych stosować się będą winni. Działo się w Radomiu d. 12 Grudnia 1811.

Wincenty Porczyński, B. T. C. I. L. D. R.

Niżej podpisany Notaryusz Departamentu Krakowskiego podaje do wiadomości publicznej: iż w skutek rezolucyi Trybunału Cywilnego Iwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego z d. 14 Grudnia 1811 r. do Nru 5357 zapadłey sprzedawać będzie w dnu 17 Stycznia r. b. o godzinie 9 z rana tu w Krakowie w domu przy ulicy Rogackiey pod liczbą 419, za gotową zapłatę w monecie srebrney kursuiącey przez publiczną licytacją ruchomości po niegdy Xiędzu Anzeimie Węgrzynowiczu, Kanoniku Chełmskim pozostałych, jako to: distictorium Kanonicze tombakowe, krzyżyk i tabakierkę złotą, Xiązki, pościel, bieliznę, suknie, tudzież stolarszczyznę, sprzęty kuchenne i stołowe. Dań w Krakowie d. 8 Stycznia 1812 roku.

Andrzej Markiewicz.

Maiątku rozbiorowego niegdy Jozefa Zycińskiego, sądownie ustanowiony Kurator na mocy Rezolucyi Wysokiego Trybunału Cywilnego I. Instancyi Departamentu Radomskiego, Wydziału II. dnia 22 Lipca Roku bieżącego do liczby 292 wypadłey, wzywa tegoż maiątku rozbiorowego wierzycieli, a najprzód UUr. Jana Zelkowskiego bywszego Administratora, czyli raczej Jego dziedziców, Walentego Charzewskiego i Dominika Raczynskiego deputatów, *Powtorę* Zgromadzenie Cyllersow Klasztoru Pokrzywnickiego i Plebana Kościoła parafialnego w Olbrzeszowicach w Imieniu tegoż Kościoła w assystencyi Rządu, UUr. Stanisława Chomentowskiego — Michała Zagórskiego — Wincentego Sosnowskiego — Karola Malinowskiego — Jerzego Pogorzelskiego — Jana Malickiego — Jozefa Tomaszewskiego — Antoniego Łączkiego i Jozefa Jastrzębskiego, aby w dniu dwudziestym czwartym Stycznia roku tysiąc osinset dwunastym, w Trybunale Cywilnym I. Instancyi Departamentu Radomskiego w Wydziale II. w mieście Radomiu pod liczbą 66 przed Sędzią delegowanym o godzinie 9 z rana, Massy tej Deputaci zatrzymane w rękach swych, zdane przez bywszego Administratora rachunki, złożyli w ogolności zaś wszyscy Wierzyciele w celu ustanowienia nowey Deputacyi lub dawney zatwierdzenia złożonych przez bywszego Kuratora rachunkow, przyznania, i przyznania lub odrzucenia, Massy czynney i bierney ustanowienia sposobow dalszey Administracyi lub rozdzielenia massy, oznaczenia, obowiązkow dla Deputacyi przepisania, oraz nadgrody dla Kuratora i Deputacyi oznaczenia, flawili się. — Oltzrega oraz, że w przypadku niezłożenia przez Deputacyą zatrzymanych w rękę Jey będących rachunkow, ilość pieniężna rachunkiem takowym maiącą bydź usprawiedliwiona, na rzecz Deputatów porachowaną zostanie, a wszyscy w ogóle Wierzyciele nieflawiający za przychylających się do zdania flawiających uważanemi będą.

W Radomiu dnia 9 Grudnia Roku 1811.

Antoni Grabowski, Kurator.

Lubo podpisany w Gazecie pod Nrem 100 roku zeszęgo Cenę odstławienia Liwerunku za Obywateli Depart. Krakowskiego deklarował, jednak nieszukając awanżu, lecz bardziejze szacując związki Obywatelskie, takową jak następnie zmniejszyć, to jest: żyta korzec á złp. 17, owsa á złp. 14, siana Cett. 10 złp., Stomy Cett. 6 złp. Chcący zatem polecić odstławienie Liwerunku Warszawskiego, raczą się udać pod Nro. 339 w Rynku Krakowskiego.

G. Belski

Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego Wydział Drugi. — Przychylając się do Proźby W. Jerzego z Dobrey Dobrzańskiego pod dniem 27 Listopada r. b. wniesioney, wzywa niniejszym Wierzycieli Massy Kredalney Jozefa Hrabi Ankwicza, aby się na dzień 10 Stycznia 1812 Roku o godzinie 4 po południu przed delegowanym Sędzią tuteyszego Trybunału Wielmożnym Gostkowskim flawili, w celu ugodzenia się z wzmiankowanym Wnym Jerzym Dobrzańskim względem Scedy po niegdy Kordulij z Lochockich Małachowskiej pretendowaney.

W Krakowie dnia 30go Listopada 1811 Roku.

Nikorowicz, Prezes.

Matakiewicz, Sekretarz.

U niżej podpisanego na Kazmierzu, pod Nrem 128, można ieszcze dostać, prawdziwey Tabaki Albany Austryackiey, w Ołówkach i Baretkach.

J. A. Biande.